

Sygn. akt: I 1 C 1736/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko E. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 9.000,00zł (dziewięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 19.01.2017r. do dnia zapłaty;

II zasądzoną w punkcie I kwotę rozkłada na 12 rat, każda po 750,00zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) płatnych do 15ego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, poczynając od uprawomocnienia się wyroku;

III zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2.117,00 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.800,00 (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 9000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 18 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 9000 zł.

Z tego nic nie spłacił w terminie 30-u dni wg treści umowy, zostało do spłaty 9000 zł kapitału.

Nadto powód wskazał, że w dniu 31 maja 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 9000 zł.

(pozew – k. 2-4v)

Postanowieniem z dnia 1 .3. 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, do którego wniesiono w/w sprawę przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 4v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 9000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia

pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 18 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 9000 zł.

Z tego nie spłacił w terminie 30-u dni wg treści umowy, zostało do spłaty 9000 zł kapitału.

Nadto powód wskazał, że w dniu 31 maja 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 9000 zł.

(pozew – k 11-12v.)

W dniu 3 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Gdyni, w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 2776/17, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 23)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany, E. G., wniósł sprzeciw, którym zaskarżył wydany nakaz zapłaty w całości. Pozwany oprócz werbalnego wniosku o oddalenie powództwa, nie przedstawił żadnych argumentów .

(sprzeciw – k. 27-29)

Pismem z dnia 27.12.2017r powód podtrzymał w całości żądanie pozwu.

(pismo – k. 46-46v.)

Pismem z dnia 12.2.2018r pozwana E. G. wniosła o rozłożenie na raty dochodzonej należności

(pismo pozwanej, k. 49)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 marca 2016r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (pożyczkodawcą) a E. G. (pożyczkobiorcą) doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...).

D. ód: umowa pożyczki k 15-17v.

Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zobowiązania w łącznej wysokości 18090, 99 zł, na którą składają się: kwota pożyczki netto – 9000,00 zł, odsetki umowne – 10% w stosunku rocznym , opłata przygotowawcza – 40,00 zł, prowizja - 4500,00 zł . W treści umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w 24 –u miesięcznych ratach -ostatnia – 753, 59, 45 zł i każda przedtem – po 753, 80 zł każda.

dow ód: umowa pożyczki – k. 15-17v.

E. G. nie spłacała rat pożyczki.

dow ód: przyznanie pozwanej, k. 60- na nośniku.

Pismem z dnia 31 maja 2016 r. (...) S.A. wezwał E. G. do zapłaty kwoty 9000, 01 zł z tytułu umów pożyczki nr (...).Bezskutecznie

okoliczność bezsporna, a nadto przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 18, przyznanie pozwanej, k. 60- na nośniku

E. G. pracuje na umowę o pracę, i zarabia o k. 2430 zł bez możliwości dodatkowego zatrudnienia. Małżonek też pracuje i zarabia ok. 3000 zł na umowie o pracę i na zlecenie. Stałe wydatki miesięcznie wynoszą :

- czynsz- ok.460 zł / w sezonie grzewczym o 100 zł więcej/,
- raty kredytów- 920 zł,
- energia elektryczna- 321, 24 zł,
- bilety miesięczne- 346 zł,
- TV i media- 156 zł,
- leki stale przyjmowane-288 zł

dowód : informacja o wynagrodzeniu, k. 50, przelew, k.51-52, zestawienie opłat należnych spółdzielni, k. 53-4, harmonogram spłaty kredytu, k. 55-57v, faktura za energie el.,k. 58, faktura za media ,k. 59, wyjaśnienia informacyjne ;pozwanej, k. 60, - na nośniku

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności. Nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości / art. 229 kpc/.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporne jest, bo przyznane przez pozwaną, że strony łączyła umowa pożyczki, która została podpisana przez pozwanego i której oryginał został dołączony do pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powód wykazał zasadność i wysokość swojego żądania przy całkowitej aprobacie tego przez pozwanego zarówno co do zasady, wysokości, jak i okoliczności wskazanych w uzasadnieniu pozwu.

Art. 720 k.c. stanowi, że :” przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi./

Była to umowa wzajemna ./ por. § 2.art 487 kc :” Umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej.”/.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 720 kc i 487 par 2 kc orzekł jak w p-kcie I wyroku .

Sąd przychylił się do wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, wobec treści **art. 320. Kpc** :” W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.”. Przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako "moratorium sędziego"; obok charakteru procesowego ma on także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy i może być tym zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wynika to z faktu, iż dopuszcza ona znaczną ingerencję Sądu w stosunek cywilnoprawny stron procesu. W piśmiennictwie wyrażono przy tym pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną jedynie wtedy, gdy w chwili wyrokowania

są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową i rodzinną dłużnika oraz szczególny charakter sprawy, wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie narażałoby tylko wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji (uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. III CZP 126/06, Biul. SN 2006/12/9), Sąd doszedł do przekonania, że problemy finansowe pozwanego są przejściowe i stanowią szczególną sytuację, w jakiej się znalazł w rozumieniu art. 320 kpc i w związku z tym rozłożył zasądzoną należność na 12 rat po 750 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481.kc § 1.:” Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.”

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. i § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był pozwany, Sąd wyroku obciążył go powstałymi kosztami procesu w kwocie 2117,00 zł. Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2117,00 zł składa się kwota 1800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwota 300 zł opłaty od pozwu.